

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 בן-גור נ' בניסטי

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת כרמית בן אליעזר

תובע

ברק בן גור
ע"י ב"כ עו"ד יוסי מלכה

נגד

נתבעת

נופר בניסטי
ע"י ב"כ עו"ד אליעזר תגר

פסק דין

1. בפניי תביעת התובע לפיצוי בגין לשון הרע.

על העובדות למעשה אין כל מחלוקת.

התובע והנתבעת היו שניהם רשומים לאתר הכרויות, במסגרתו פנה התובע אל הנתבעת ושלח לה הודעה פרטית.

ביום 18.12.16 פרסמה הנתבעת פוסט בקבוצת הפייסבוק "שיח פמיניסטי" בזו הלשון:

"טוב נראה לי שהגיע הזמן לשתף אתכן בלקטים שאספתי במהלך התקופה האחרונה..."

מוזמנות לשתף את האהוב עליכן

(; תהנו)

אגב לא מחקתי שמות כי... לא אכפת לי כל כך."

מתחת למלל האמור פרסמה הנתבעת קולאז' המורכב מ – 24 תמונות שאינן אלא צילומי מסך מוקטנים של הודעות שנשלחו אליה או שיחות ("צ'אטים") שניהלה עם גברים שונים באתר או בתכנת מסרים. בחלק מצילומי המסך מופיעות פניות של גברים שונים אל הנתבעת במסגרת האתר - אז מופיעה תמונת הפרופיל של הפונה ותחתיה המלל שכתב לנתבעת, בחלק מצילומי המסך מופיעה חלופת מסרונים שהחליפה הנתבעת עם גברים שונים, ובחלקם מסרונים שנשלחו אליה עליהם לא הגיבה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 בן-גור נ' בניסטי

תיק חיצוני:

1
2 ייאמר מייד, כי חלק מצילומי המסך מנציחים פניות בוטות של גברים אל הנתבעת, חלקם
3 בלשון גסה ובסגנון מבזה ומחפיץ נשים; בעוד שחלק אחר של הפניות הן פניות תמימות ואף
4 חביבות.

5
6 אחד מצילומי המסך המופיעים בקולאז' שפורסם במסגרת הפוסט (בפינה השמאלית
7 התחתונה) מתעד את ההודעה ששלח התובע לנתבעת, המופיעה תחת תמונתו, וזו לשונה:

9 "הי נופר,

10 ככה נדע אם אנחנו מתאימים ☺

11 על מה את חושבת כשאת שומעת את המילה אקסל?

12 1. תוכנה לעיבוד נתונים

13 2. משקה אנרגיה

14 3. מידת בגדים

15 4. אקסל רוז"

16
17 פוסט זה שפרסמה הנתבעת, בכללותו, הוא הפרסום נשוא כתב התביעה.

18
19 2. לטענת התובע, מהווה הפוסט פרסום לשון הרע אודותיו כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע,
20 תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק"). עפ"י הנתען בכתב התביעה,
21 "הפירוט הבוטה, המעליב והמשפיל אשר בחרה הנתבעת להעלות למדיה בפני רבים, פגעו
22 בתובע, בתדמיתו בשמו הטוב, ונוספים".

23
24 הנתבעת טענה, כי הפוסט אינו מהווה פרסום לשון הרע משום שאין בו כל אמירה לגבי התובע.
25 הנתבעת ציינה, כי הפרסום בוצע באופן כוללני, אשר אינו מציג את מי מהמפרסמים באופן
26 מסוים, והוא מביא דברים בשם אומרם.

27
28 עוד טענה הנתבעת, כי פרסמה את הפוסט בתום לב, מבלי שהכירה כלל את התובע ומבלי
29 שהיתה לה כל כוונה לפגוע בו, מתוך כוונה לשתף בפניות מצחיקות שקיבלה. הנתבעת
30 הוסיפה, כי זמן קצר לאחר פרסום הפוסט, משהבינה מחלק מהתגובות שקיבלה כי הפוסט
31 עלול לפגוע במי שמופיע בו, הבהירה בפוסט נוסף, כי "לא כתבתי שהגברים האלה מטרידים.
32 חלקם כן אבל לגמרי לא כולם". זמן קצר לאחר מכן, הסירה הנתבעת את הפוסט, לאחר
33 שהיה סה"כ כ- 20 דקות ברשת.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 בן-גור נ' בניסטי

תיק חיצוני:

יש לציין, כי שמו של התובע ופרטים מזהים אודותיו אינם מפורטים בפוסט, אך ניתן לראות את תמונתו המוקטנת מעל הדברים שכתב לנתבעת כמפורט לעיל.

דיון והכרעה

3. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע לשון הרע מהי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או

ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת,

בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

"...

סעיף 2(א) לחוק מגדיר "פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר"; וסעיף 3 לחוק קובע, כי "אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה".

4. אין מחלוקת כי פוסט בפייסבוק עלול לבוא בגדר "פרסום" כמשמעותו בחוק. כאמור, בענייננו, אין טענה כי הנתבעת פרסמה התייחסות מילולית כלשהי המכוונת במישרין לתובע. טענת התובע היא, כי בכך שהוציאה את ההודעה שכתב לה מהקשרה ושילבה אותה בהקשר הכולל בליל של הודעות ותכתובות, אשר חלקן בוטות ופוגעניות, ביצעה הנתבעת פרסום, אשר עלול להשפילו בעיני הבריות ולעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג. לשון אחר, התובע טוען, כי העובדה שהנתבעת פרסמה את פנייתו אליה, שהינה פנייה פרטית, שנעשתה באופן תמים ומכבד, לצד פניות לא מעטות אחרות, שחלקן מנוסחות באופן מבזה המעיד על הפונה כגבר שוביניסטי וחסר כבוד לנשים, מתייגת אותו באופן דומה, ויש בה כדי להשפילו ולהפכו למטרה לבוז, שנאה ולעג.

התובע הדגיש במיוחד את העובדה שהפוסט פורסם בקבוצת "שיח פמיניסטי", שהיא קבוצה פומבית (דהיינו שהפרסומים בה גלויים גם למי שאינו חבר בה), המונה עשרות אלפי חברים,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 גור נ' בניסטי

תיק חיצוני:

1 ואשר, לטענת התובע, מהווה תדיר במה לביוש ("shaming") גברים המתנהלים באופן המבזה
2 נשים. התובע צירף לתצהירו מספר דוגמאות לפרסומים שביצעו חברות בקבוצה, במסגרתם
3 פרסמו פניות בוטות וגסות של גברים אליהן, בצירוף שמו, תמונתו ומספר הטלפון של האדם
4 שפנה אליהן באופן זה, על מנת לבייש את אותם גברים.
5
6 עוד טוען התובע, כי המלל שנכתב בצמוד לפרסום הקולאז' מלמד על כוונת זדון של הנתבעת
7 לפגוע בתובע ולהשפילו ("לא מחקתי שמות כי... לא אכפת לי כל כך") והיא אף עודדה
8 במסגרתו את חברות הקבוצה להוסיף ולהפיץ את הדברים ("מוזמנות לשתף את האהוב
9 עליכן").
10
11 התובע ביקש להוכיח את טענתו כי הקורא הסביר מפרש את הפרסום כפוגעני, באמצעות
12 תגובות שנשלחו לנתבעת ע"י קוראות שונות לאחר פרסום הפוסט, תגובות אשר בעקבותיהן
13 אף הסירה את הפוסט לבסוף.
14
15 5. כפי שאפרט בקצרה להלן, עמדתי היא, כי אין מדובר בפרסום לשון הרע אשר החוק נועד לחול
16 עליו, ולפיכך דין התביעה להידחות.
17
18 6. כמצוטט לעיל, פרסום מוגדר בחוק הגדרה רחבה ומרחיבה, ואף נקבע בחוק במפורש, כי אין
19 הכרח כי לשון הרע תבוטא במישרין, ויכול והיא והתייחסותה לנפגע ישתמעו מן הפרסום או
20 מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה.
21
22 לפיכך, לא מן הנמנע, כי ניתן יהיה לקבוע כי פרסום מהווה לשון הרע ולהטיל אחריות מכח
23 החוק על המפרסם, גם אם לא נאמר או נכתב בו דבר במישרין על הנפגע, אלא רק מעצם
24 העובדה שההתייחסות אליו תיעשה בהקשר שממנו משתמעים דברים העלולים לתייגו באופן
25 שלילי.
26
27 השאלה, אם בכלל ניתן להטיל אחריות בלשון הרע בגין פרסום דברים שאמר הנפגע עצמו
28 והובאו בשם אומרים, היא שאלה מורכבת (השוו ע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ' מקדונלד,
29 פ"ד נח(4), 314, בפסקה 65 לפסק דינו של כב' השופט ריבלין). ואולם, כפי שאפרט להלן
30 בקצרה, מסקנתי היא כי האופן שבו הובאו הדברים בשם התובע במסגרת הפרסום נשוא כתב
31 התביעה לא היה בו כדי להשפיל או לבזות את התובע ולפיכך אין צורך להכריע בשאלה זו
32 במישור העקרוני.
33

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 גור נ' בניסטי

תיק חיצוני:

7. ההלכה הפסוקה קבעה, כי לצורך הטלת אחריות מכח החוק, אין די במסקנה כי מדובר בפרסום אשר עלול להשפיל אדם או לפגוע בשמו הטוב, אלא שיש לבחון - כבר בשלב הבחינה האם מדובר בפרסום לשון הרע - האם, בהתאם לתכלית החוק ולאיוונים חוקתיים, מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558).

אין צריך לומר, כי הבחינה האם הפרסום מהווה לשון הרע אשר יש בו כדי להשפיל או לבזות, נבחנת במשקפי האדם הסביר (ע"א 723/74 הוצאת עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2), 281).

בענייננו, עיון במכלול הנסיבות מוביל לדעתי למסקנה כי הגם שיכול והיה בפרסום כדי לפגוע בתובע במובנים אחרים, האדם הסביר הקורא אותו אינו מוצא בו דברים העלולים להשפיל את התובע או לעשותו ללעג ולבז. לא זו אף זו. באיזון למול חופש הביטוי וחירות המחשבה המוקנים לנתבעת, סברתי כי הפרסום אינו חוצה את גבולו של פרסום שצריך להיות מוגן במסגרת חופש הביטוי ואין הוא מהווה פרסום לשון הרע שהחוק נועד לחול עליו.

במה דברים אמורים?

8. הנתבעת פרסמה, כאמור, מקבץ של פניות שנעשו אליה. הנתבעת לא הכתירה את המקבץ בכותרת מסויימת ואף לא פרסמה התייחסות קונקרטית המכלילה את כל הפניות באופן מסויים. המלל שצורף לפניות הזמין את הקורא (ובעיקר את הקוראת) לשפוט.

עיון בפניות עצמן מעלה, כאמור, כי חלקן היו פניות בוטות ומבזות. ואולם, פניות לא מעטות, היו פניות תמימות למדי של גברים שונים אשר ביקשו ליצור קשר עם הנתבעת.

אזכיר, כי הנתבעת נרשמה לאתר הכריות במסגרתו הזמינה גברים שונים ליצור עימה קשר. חלק מהם בחרו לעשות כן באופן בוטה, וחלקם עשו כן באופן נעים ומכבד.

כך, למשל, בפנייה שצילום המסך שלה מופיע במרכז השורה התחתונה (שתי פניות משמאל לצילום המסך של פניית התובע), רשם פלוני: "אהלן נופר, את רואה אותי טוב בין כל שאר ההודעות? ☺..."; בפנייה אחרת, שצילום המסך שלה מופיע בשורה השניה מלמעלה (פנייה אחת מעל ואחת מימין לפניית התובע) רשם הפונה: "הי נופר, אין לי כ"כ עם מה לעבוד ביחס למה שכתבת בפרופיל שלך... אז נותר לי להתחיל ב: מה קורה? ☺ נ.ב זה ישתפר בהמשך".

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 בן-גור נ' בניסטי

תיק חיצוני :

ועוד, פניות שונות - חלקן סתמיות, חלקן חביבות, וכן, בהחלט - חלקן בוטות ומכוערות.

ואולם, המגוון האמור, שולל את המסקנה כי מדובר בפניות שהושמו כולן תחת כותרת בלתי כתובה ובלתי מפורשת אחת המתייגת את כולן באותו אופן.

לשון אחר. אילו אכן - כפי שניסה התובע לטעון - היו מכלול הפניות בוטות ומכוערות, באופן שאינו מותיר מקום לספק כי כריכתו של התובע במקשה אחת עם האחרות מתייגת אותו באופן מסויים - יכול וניתן היה להגיע למסקנה כי בפרסום גלומה אמירה שיש בה כדי להשפיל את התובע ולעשותו ללעג ולבוז. ואולם - אין אלו פני הדברים בענייננו. הגם שהתובע נפגע עמוקות מהפרסום, מקריאת הפוסט בכללותו במשקפי הקורא הסביר, אין ניתן להסיק כי מדובר בפרסום המבזה או משפיל את התובע.

9. ואכן, מן התגובות שקיבלה הנתבעת בזמן הקצר שהיה הפוסט ברשת ניתן ללמוד, כי גם הקוראות שנחשפו אליו הבחינו הבחן היטב בין פניות תמימות ונעימות שנכללו במסגרת הפוסט, לכאלו הראויות לכל גנאי.

כך, אחת הקוראות כתבה לנתבעת: "יש שם כמה מטרידים אבל יש הרבה שבכלל לא. יש גברים חסרי ביטחון שמחפשים דרכים יצירתיות להתחיל עם נשים, ונראה לי לא מכבד לצחוק עליהם בקבוצה פומבית"; קוראת אחרת כתבה: "יש פה הודעות מאוד נחמדות מגברים שעושה רושם שהם בסה"כ מעוניינים להכיר אותך...".

אכן, מדברים אלו ניתן להסיק כי קוראות אלו סברו כי פרסום הפוסט היה לא ראוי, במובן זה שהוא עלול לפגוע בגברים שפנו לנתבעת ולא ציפו כי פנייתם תהפוך פומבית. ואולם, בניגוד לטענת התובע, אינני סבורה כי ניתן להסיק מתגובות אלו כי הקורא הסביר מסיק מסקנה שלילית לגבי התובע. ההיפך הוא הנכון, מסתבר כי הקורא הסביר - למעשה, הקוראת הסבירה - אכן ידעה לשפוט, משהובאו הדברים בשם אומרם, מי ראוי לגנאי ומי לא.

10. ודוק. התובע הגיש תביעה לפי חוק איסור לשון הרע. התובע לא הגיש תביעה בגין פגיעה בפרטיותו בעצם פרסום פנייתו אל הנתבעת, ולא העלה כל טענה בעניין ולפיכך איני נדרשת לשאלה אם היה בפרסום כדי לפגוע בפרטיותו בניגוד לחוק, אלא אך ורק אם מדובר בפרסום אשר חוק איסור לשון הרע נועד לחול עליו.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 7263-02-17 גור נ' בניסטי

תיק חיצוני:

בבוחני שאלה זו, בהתחשב בעובדה שדברי התובע הובאו בשם אומרים מבלי שניתן בשום אופן לסבור בטעות כי היה הוא אחד מאלו שפנו אל הנתבעת בלשון גסה ובוטה, בהתחשב במכלול הפרסום ובהתחשב בחופש הביטוי של הנתבעת שעל חשיבותו אין צורך להכביר מילים – הגעתי לכלל מסקנה כי אין מדובר בפרסום לשון הרע, ומכל מקום לא כזה שראוי להטיל אחריות בגינו מכח החוק ולפיכך דין התביעה להידחות.

11. סוף דבר אני דוחה את התביעה.

משהתרשמתי כי אכן היה בדברים שפרסמה הנתבעת כדי לפגוע בתובע פגיעה של ממש, אשר הביאה אותו להגיש תביעה זו, מצאתי שלא לחייב את התובע בהוצאות, על אף דחיית התביעה, ולפיכך אני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.

כרמית בן אליעזר, שופטת

